

РЕШЕНИЕ

№ 8226

гр. София, 19.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9148** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 във вр. с § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Отказ, обективиран в писмо изх. № 19068073 от 19.07. 2019г на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. да издаде документ за потвърждаване на обстоятелство по чл.56, ал.1 т.3 от ЗОП.

Поддържа, че направеното от ответника тълкуване на нормата на чл.56, ал.1, т.3 от ЗОП е стеснително. Дружеството било съдействало на проверяващите и предприело технически и организационни мерки, чрез които да предотврати нови нарушения по см. на посочената разпоредба. Не били налице вредни последици за служителя посочен в НП, по отношение на когото е прието, че не е сключен трудов договор в писмена форма- нарушение по чл.62, ал.1 от КТ. Моли да се отмени отказа за издаване на удостоверение за потвърждение за надеждност. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. чрез процесуалния си представил оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със запитване вх.№19082026 от 10.07.2019г [фирма] е поискало от Дирекция „Инспекция по труда“- С. да бъде издаден документ за потвърждение на надежност по чл.45, ал.2 от ППЗОП. Посочено е, че санкцията която е наложена на дружеството с НП № 22-004984 от 16.07.2018г за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ е платена изцяло, като е представено и платежно за извършеното плащане.

Въз основа на искането е постановен процесния отказ обективизиран в писмо изх. № 19068073 от 19.07. 2019г на Директор на Дирекция „Инспекция по труда-С.. Отказът е мотивиран, че за нарушение по чл.62,ал.1 от КТ, установено с влязло в сила НП, което е основание за отстраняване от участие в обществена поръчка не е предвидена възможност за доказване надеждност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт. Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В същото се съдържа властническо волеизявление - отказ за издаване на документ.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното

Процедурата по издаване на искания документ представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, като формата на заявленията/исканията, редът и сроковете за отстраняване на недостатъци в тях, препращането на компетентен орган, сроковете за извършване на административни услуги, както и другите въпроси, свързани с издаването на актове във връзка с административното обслужване се определят в глава пета, раздел I от АПК, с оглед общата препратка на чл. 7 от Наредбата за административното обслужване.

Оспорения отказ е издаден от компетентен орган по см на чл.45, ал.2 ППЗОП вр. с чл.54, ал.1 т.6 от ЗОП– директор на дирекция „Инспекция по труда“- С., издал НП с което е наложена санкция на жалбоподателя за нарушение на чл.62 ал.1 от КТ. Процесният отказ е издаден при условията на заместване, като А. Р.-Т. го е подписала от името и вместо титуляра, съгласно Заповед № ЧР 1371 / 24.06.2019г на главен секретар на ИА „ГИТ“ /л.90 от делото./

Не се установи неспазване на установената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран, съдържа фактически и правни основания за издаването му.

В чл. 54 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ са предвидени основания за задължително отстраняване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка, като в ал.1 т.6 от разпоредбата е посочено като такова основание: установено с влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение, нарушение на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3, чл. 63, ал. 1 или 2, чл. 118, чл. 128, чл. 228, ал. 3, чл. 245 и чл. 301 - 305 от Кодекса на труда или чл. 13, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност или аналогични задължения, установени с акт на компетентен орган, съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен. Спрямо [фирма] е налице влязло в сила НП № 22-004984 от 16.07.2018г за извършено нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, тоест за нарушение включено в обхвата на чл.54, ал.1 т.6 от ЗОП. Дружеството като

участник в процедура за възлагане на обществена поръчка е отстранено от участие на осн. чл.54, ал.1 т.6 във връзка с чл.56, ал.1 т.3 и ал.2 и ал.3 от ЗОП, чл.39, ал.2 т.2 и чл.45 ал.2 т.2 от ППЗОП. За да не бъде отстранявано от участие в процедури и да се възползва от предвидената в чл.56 от ЗОП възможност, приложима по силата на закона, според която при наличие на основания по чл. 54, ал. 1, има право да представи доказателства, че е предприел мерки, които гарантират неговата надеждност, въпреки наличието на съответното основание за отстраняване, е поискал от ответника издаване на документ за доказване на надеждност. За да бъде издаден такъв документ, е необходимо да се докаже наличието на някоя от хипотезите на чл. 56 ал.1 от ЗОП, като се прецени и коя е релевантната в случая. Безспорно с оглед конкретиката на казуса, т.1 и т.2 на чл.56, ал.1 от ЗОП са неотнормисими и не следва да се обсъждат.

Спорът се свежда дали за процесното основание за задължително отстраняване, а именно влязло в сила НП за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ би могло да се доказва надеждност см. на чл.56, ал.1 т.3 или т.4 от ЗОП. Според чл.56, ал.1 т.3 от ЗОП кандидатът следва да докаже, че е изяснил изчерпателно фактите и обстоятелствата, като активно е съдействал на компетентните органи, и е изпълнил конкретни предписания, технически, организационни и кадрови мерки, чрез които да се предотвратят нови престъпления или нарушения. Тази хипотеза би била приложима ако дружеството е санкционирано за неизпълнение на предписание и за създаване на пречки на контролен орган на осн. чл.415 от КТ във връзка с чл.404 от КТ. Обстоятелствата по т.3 на ал.1 чл.56 от ЗОП са предпоставени от дадени задължителни предписания по см.на чл.404 от КТ от компетентния за това орган, което в случая не е налице. По чл.56, ал.1 т.4 от ЗОП следва да се докаже, че е платил изцяло дължимото вземане по чл. 128, чл. 228, ал. 3 или чл. 245 от Кодекса на труда. Видно е, че нарушената от жалбоподателя норма на чл.62, ал.1 от КТ не е измежду визираните по чл.56, ал.1 т.4 от ЗОП. Следователно, за процесното нарушение по чл.62, ал.1 от КТ, установено с влязло в сила НП, което е основание за задължително отстраняване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка, законодателят не е предвидил възможност за доказване на надеждност. Изчерпателно в чл.56, ал.1 от ЗОП са изброени хипотезите при които може да се доказва надеждност, респ. да се издаде документ за потвърждаване на надеждност. Процесният случай, извършено нарушение по чл.62 ал.1 от КТ не е измежду тях. Изложените от процесуалния представител на жалбоподателя в с.з. доводи, че е имало писмен договор, като при проверката не е могъл да бъде открит писмения екземпляр от него са неотнормисими в настоящия правен спор, щом НП е влязло в сила. НП подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност, при който са отнормисими доводи на незаконосъобразността му.

Предвид гореизложените мотиви оспореният акт се явява законосъобразен, а жалбата против него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

Предвид изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. На ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу Отказ, обективиран в писмо изх. № 19068073 от 19.07.2019г на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. да издаде документ за потвърждаване на обстоятелство по чл.56, ал.1 т.3 от ЗОП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: